

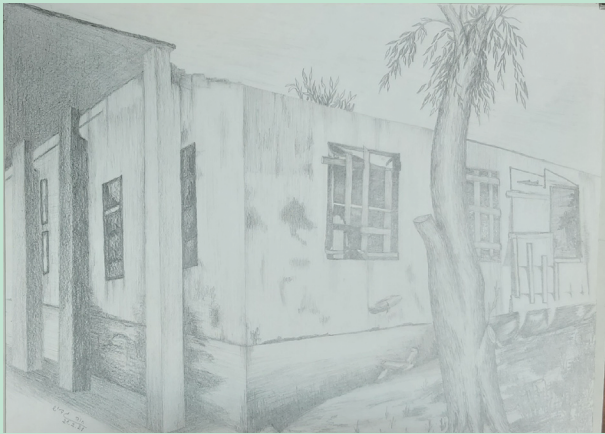
"חדרה מושבה ברישומה"

| חוה גדיש |

לכבוד 130 שנה לחדרה תעלה התערוכה "חדרה מושבה ברישומה" משנת 2011 בגרסה חדשה ומורחבת. את הרעיון העלתה הגברת חדוה יחזקאלי, המשנה לראש העיר, והיא תתקיים בחסות ראש העיר מר צביקה גנדלמן. התערוכה תוצג בחודש מאי 2021 בבית האומנים במסגרת אירועי 130 לחדרה בתוספת רישומים חדשים ובהם תחנת רכבת מזרח שעוברת שיפוץ וחיידוש. התחנה תחזור לפעול כרכבת מזרח גם לנוסעים. כמו כן יתווספו הצריף ההיסטורי שעבר שחזור בשנים האחרונות ובית נחומובסקי מראשוני חדרה. תופיע גם מהדורה חדשה של הספר/הקטלוג בשם התערוכה "חדרה מושבה ברישומה" הכולל את רישומי הבתים בחדרה ב-40 שנותיה הראשונות כמו גם סיפורים על המשפחות שגרו בהם. התערוכה תכלול 29 רישומי בתים שצוירו בעיפרון על נייר בידי הציירת החדרתית חוה גדיש. כפי שכתב אוצר התערוכה הראשונה דר' אנטון בידרמן: **"חוד העיפרון כמוליך זיכרון"**.

הצריף ההיסטורי

בית נחומובסקי

חוקים בבית צבי

חוג מחשבים מתחילים בימי שלישי בשעות הבוקר
 חוג אנגלית מתחילים בימי שלישי בשעות הבוקר
 הרשמה אצל רכזת המועדון מדר אתי

בטלפונים: 04-6226113, 052-3301066

העמותה למען הקשיש חדרה

מטפלים מנוסים לטיפול אישי בבית
 מטפלים זרים ל 24 שעות
 מרכז מידע ייעוץ והכוונה

טל: 04-6210526, 04-6324808

רח' רמב"ם 29 (קומה 1) חדרה

סרטים באולם רנה שני

ב- 13/5/2021 בשעה 16:00 המתרגמים
 לבעלי התו הירוק או תעודת מתחסן. להזמנות: 054-8007997

לפרטים נוספים: נגה הסל 054-8007997

השלישייה (פרק ב')

חגגנו ב"מצודה" בקיסריה עם כל המשפחה... אהרון כבר נשא בגופו את מחלת הסרטן מסוג מלנומה ממאירה. ידענו שהמחלה אינה מרפה, ואכן, כעבור מספר חודשים ליוונו אותו בדרכו האחרונה. אני נותרתי הצלע האחרונה מהשלישייה, ואני כאן כדי לספר. יהודית, גם היא נפטרה מסרטן והשאירה שלוש בנות יתומות. כשפנתה אלי מירי זיו (הייתה יו"ר האגודה למלחמה בסרטן) בבקשה שאקים סניף בחדרה נעתרתי, איך לא? אני יכולה רק להוסיף שאילו היה זה היום, אילו התגלתה המחלה הממארת הזו אצל אהרון היום, לא היה זה גזר דין מוות. היום, עם התפתחות והתקדמות הרפואה ביחד עם המודעות לחשיפה לשמש היה בן דודי חי חיים ארוכים יותר. ללא הסבל האכזרי שגרמה המחלה.

בגיליון הקודם של "כיוון חדש" הקדשתי את המדור "לשיטתי" לבן דודי אבי שנפל במלחמת יום הכיפורים. הכותרת הייתה: "השלישייה". אני מרגישה צורך להקדיש את דבריי הפעם לצלע הנוספת – אהרון (בקיבוץ קראו לו אהרלה, כמובן). כבר ציינתי שיחד הגשמו בקיבוץ ניר עוז, שם הכיר אהרון בחורה מההשלמה, ילדת חדרה, (בעלי היה המדריך שלה בתנועת הנוער בעיר) יהודית שור, הם נישאו ועזבו את הקיבוץ. שניהם, כמו כולנו, התמודדו עם מצב כלכלי לא פשוט, ובהיותם מוכשרים ביותר מצאו את דרכם ובנו את עצמם מאפס.

נולדו להם שלוש בנות מוכשרות וידועות בארץ. הבכורה, סיון שביט, התפרסמה כזמרת וחיה כיום בגרמניה. השנייה, אורי שביט, מכונה "מלכת הטבעונות", ולאחרונה יצא לאור ספרה השני. השלישית, שרי שביט, גם היא מפורסמת לא פחות, ובימים אלה יצא לאור ספר שירים שלה. היא עורכת מדור ספרותי, ופניה ניבטות אליו מעל דפי הרשתות החברתיות. שלושתן נושאות בגאון את שם משפחתן. כשהגענו לגיל חמישים הצעתי לו שנחגוג יחד את אירוע יום ההולדת: אני, בעלי צלי שמבוגר ממנו ביום אחד – והוא. שלושתנו ילידי נובמבר. בתחילה סירב, אבל התרצה בכל זאת.

דבר המערכת

| ימימה לוי |

"חג השבועות תעשה לך ביכורי קציר חטים" (שמות ל"ד). חג השבועות הוא אחד משלושת הרגלים, פסח שבועות וסוכות, שבהם היו עולים לבית המקדש. שלושתם הם חגים חקלאיים, אי לכך הם חייבים להיות בעונות המתאימות לגידולים החקלאיים. במוצאי היום הראשון של פסח נהגו להביא למקדש עומר שעורים שקצרו בלילה, סמוך לירושלים. בשבועות הביאו מקציר החטים ומכאן ואילך, עד אחרי סוכות, המשיכו להעלות ביכורים משאר שבעת המינים. מכיוון שהחודשים נקבעים לפי הופעת הירח ושנת הירח קצרה משנת השמש ב-11 יום, מוסיפים מפעם לפעם חודש. קוראים לזה: מעברים את השנה. כל 19 שנים מעברים השנה (כמו הרמדאן) וכל חג מותאם לעונה הנכונה לגידולים החקלאיים. השעורה תיקצר בפסח, באביב וכו'. חג השבועות נקרא גם חג מתן תורה, למרות שהשם הזה והתאריך לא ניתנו בתורה. נתבקשנו לספור 49 ימים מהלילה השני של פסח וכך היגענו לו' בסיון. במתן תורה דרש ה' מאיתנו להיות "עם סגולה". לשם כך אנו צריכים להיות עם מוסרי ולהפיץ את ערכי המוסר בעולם. דתנו מקבלת גרים, אילו שרוצים באמת ובתמים לקבל את ערכי היהדות. איננו דת מסיונרית אך גם לא מועדון סגור. בימינו בטלו הקורבנות, הביכורים וכל עבודת המקדש, אך הציווי להיות עם סגולה מחייב תמיד. הפצנו את האמונה באל אחד, אך מהו הציווי החשוב ביותר בתורה לפי רבי עקיבא? "ואהבת לרעך כמוך"! עלינו לשמש דוגמה לאהבת האדם במתן זכויות לכל אחד ואחת, וכך נהיה "אור לגויים". חג שמח!

כיוון חדש
עיתון ג מלאי חדרה
מאי 2021 | תמוז תשפ"א
291

עורכת ראשית: יונה מאור
חברי המערכת: חוה גדיש, יצחק (ציקלה) גולדפינגר, יאשיהו (יוש) וולשטין, יפה וינקר, ימימה לוי, רות לפידור, שירה מוראל, נגה ניב, זהבה עמל, שולמית צמח-טנדלר, עמליה (מלי) רוטמן, פנינה שחק, עדי שיטה, בתיה שרייבמן.
רכזת הכתבים ומפיקת העיתון: עו"ס רויטל פוקס, סנהלת המחלקה לאזרחים ותיקים
המו"ל: "העמותה למען הקשיש" בחדרה טל: 04-6323331
פקס: 04-6247537
כתובת המערכת: E-mail: kivunhashl@gmail.com
עריכה גרפית והדפסה: אור גרפיקה והדפסות

שווה זהב

ריאיון עם זהבה בן שבת

עמליה (מלי) רוטמן |

בין יצירות האומנות בתערוכה לרגל חודש האישה שהוצגה בחודש מרץ בלטו יצירותיה של **זהבה בן שבת**. פגשתי אותה בביתה בשכונת נווה חיים בחדרה. אישה חייכנית, מאירת עיניים, צנועה ופשוטה. מלאת הפתעות ורבת פעלים...

ספרי לי על עצמך. מהיכן את?

"הוריי, ילידי ספרד, עזבו את ארצם במלחמה בימיו של פרנקו והגיעו עם שישה ילדים למרוקו לעיירה בשם אוז'דה שהיתה בשליטת הצרפתים. באוז'דה הולידו עוד שני בנים ואחריהם אותי (בשנת 1942). אבא שהיה רב גדול **הרב מרדכי בן זהרה** חלם לעלות לארץ ישראל, ובשנת 1956 הגשים את חלומו. עלינו לארץ והתגוררנו במושבה מגדיאל. אבא היה רב קהילות, שליח של הרבנות הראשית בירושלים שגייס כספים מהקהילות לירושלים."

בצעירותה עבדה זהבה במשרד התיירות ואח"כ בקבלה במלון הילטון, שם הכירה את בעלה. "נישאנו וגרנו בתל אביב. אח"כ חזרנו למגדיאל וגרנו עם אימי. בשנת 1963 נולד בנו הבכור **מרדכי (מוטי) לוי** הקרוי ע"ש אבי ז"ל ואחריו בנו השני **שבתאי**. שנתיים אח"כ התגרשנו. עברתי הסבה מקצועית ועבדתי כסייעת בגן ילדים."

ממתי את מצוירת?

"כאילו נועדתי לצייר... מאז ומתמיד אהבתי זאת. בעיקר ציורי נוף ודיוקנאות... הציור סייע לי מאוד גם בשנות עבודתי בגן. פיתחתי את הציור גם בקרב הילדים ובעיקר כשהגננת עזבה לפתע, ומצאתי את עצמי – גננת במשרה מלאה."

ללא הכשרה?

"גם אני נלחצתי, אך הצלחתי מאוד, ובסוף השנה הציעה לי המפקחת להפוך לגננת מן המניין. עברתי השתלמויות ועבדתי כגננת בגן חובה. הגן היה במצב קשה, והמבנה נזקק לשיפוץ. הבאתי ציוד מהבית, ספרים, משחקים, צבעים... ופניתי למשרד החינוך... הגן שופץ ותוקן. ואני, שאהבתי מאוד את הילדים, המשכתי להתמקצע ולהשתלם, ובעידודו ובסיוע כספי של אחי מצרפת, לקחתי גם הלוואה מהבנק ופתחתי גן פרטי, ועבדתי בו כגננת במשך שבע שנים."

לתהייתי, היא מסבירה: "עזבתי את הגן לאחר שקיבלתי הצעה מטעם הסוכנות ללמד בבית ספר יהודי בארה"ב. נסעתי עם הבנים לניו אורלינס לואיזיאנה. שבתאי הצעיר למד בבית ספר יהודי ובתיכון, ומורדי (מוטי) שסיים בארץ את לימודיו בביה"ס הטכני של חיל האוויר, התקבל ללימודים בקולג', במגמת מתמטיקה ופיזיקה אותה סיים בהצטיינות. אני לימדתי עברית וציירתי פורטרטים... והיה לנו טוב..."

כאן עוצרת זהבה. לוקחת נשימה ארוכה וממשיכה באיפוק:

"אחרי סיום הלימודים, החליט מורדי לשוב לארץ ולמלא את חובתו לעמו ולארצו ולהתגייס. הוא הבטיח לחזור... אך פרצה מלחמת שלום הגליל, והוא לא שב. בני הבכור נהרג בלבנון בהיותו בן 20. חזרתי לארץ לבית אימי בלעדיו, והפסקתי לצייר..."

זהבה הפסיקה לצייר, אך המשיכה להתנדב, להדריך ולהפעיל ילדים במועדוניות בשכונת העירייה בחוגים שונים. כשהגיעה לחדרה עם בנה שבתאי, יבדל"א, המשיכה בכך בקרב משפחות לילדים עם צרכים מיוחדים. "בעקבות היכרותי עם הרופאה ד"ר שלוש והאחות מירה במרפאה בנווה חיים גיסייע לסייע למשפחות אלו בכל מה שהיה צריך". חידק הציור שב לדגדג כשראתה ציורים על קירות ברחובות העיר.

"נרשמתי לחוג ציור בויצו ואח"כ עברתי לצייר בבית. נרשמתי גם לחוג פיסול בקרמיקה אצל פנינה מנחם וגיליתי כמה התגעגעת... השתתפתי במספר תערוכות בעיר. ב'רינה שני', ב'בית האמנים". ציורים של זהבה מוצגים בעירייה בתערוכה לרגל 130 שנה לחדרה, וציור אחר שלה תלוי על קיר חדרה של הרופאה במרפאה בנווה חיים.

לפני חצי שנה עברה זהבה שלושה אירועים מוחיים ושהה לאיתנה. "במקום ללכת לשיקום החלטתי לשקם את עצמי בבית. אינני יכולה לנהוג, אך אני אוהבת את החיים! אוהבת את האנשים מסביבי. מעולם לא ביקשתי עזרה או תיניתי צרות" באזני אחרים. כשמתקשרים אני רוצה לתת הרגשה טובה. לא להשתפך ולבכות על הצרות. אני בת הזקונים. כל אחי נפטרו. נשאר לי שלוש גיסות, ואני בקשר טוב איתן. בכל יום אני מתקשרת אליהן ומדברת איתן. אני שומרת על קשר עם חברות ממגדיאל ומתל אביב מלפני 50 שנה ועם חברות מקורס ועדי שכונות מטעם מועצת הפועלים במגדיאל.

תודה לאל, אני עדיין מצוירת ומפסלת, מטפלת בנכדים, מבשלת לבני הבית. שבתאי, בני, עוזר לי בבישולים, ובדיוק לפני שנה נולד לי נין."

מזל טוב. אז מה עוד ניתן לבקש?

"אני מתפללת לקב"ה שייתן בריאות טובה, ומאחלת שלא תהיה שנאת חינום. שיהיה אושר בכל הבתים ובבית שלי."

זה מה שנאחל לך זהבה יקרה. נחת מהמשפחה ובריאות טובה. אמן.

העמותה לקידום חדרה

המחלקה לאזרחים וותיקים

הטלוויזיה הקהילתית של חדרה

אנו משדרים בערוץ הקהילתי 98 "הוט" ו"ס"י

ימי שלישי בשעה 14:30 ימי רביעי 19:30 וימי חמישי בשעה 18:30

כתבות מגזין טלק חדרה לחודש מאי 2021

המהפך בחיי - שושנה אשתי, שרה פרבר, בני ניב
התמרור והעץ - אורנה גרוס
משהו חיובי - נוגה ניב

האוצר של סבתא - תובל בן חיים (נכד של חברת הקבוצה)
עבודת אומן, זהבה בן שבת - חוה גדיש
שיר - האור שבצל - שולה לוי, מפיקה
העולם שבבית שלנו - שולה לוי
משאל רחוב - מי מכיר את ערוץ 98? - שלמה בובה, עדי שיטה

ראשיתו של יום הפועלים הבין-לאומי החל בארצות הברית כביטוי לסולידריות בין ארגוני העובדים במאבק למען תנאי עבודה טובים והוגנים, והוא עדיין נחגג במדינות רבות כחג לאומי וכיום שבתון.

בעיני רוב העובדים בישראל האחד במאי אינו נחשב לחג, אינו נחגג בגנים ובבתי הספר, והוא אינו יום שבתון כפי שהיה בשנות ה-50 וה-60, אלא יום בחירה.

מעמד העובדים עדיין אינו משביע רצון. עדיין נלחמים בעד זכויות לפועלים שמשתכרים שזר זעום ללא זכויות סוציאליות, ובכל רגע אפשר לפטרם מעבודתם.

בשנים האחרונות חלה התעוררות בארגוני העובדים, וארגונים נוספים כמו "כוח לעובדים" ו"מען" הצטרפו להסתדרות.

אני פטריוטית נאמנה, אוהבת את ארצי ומאחלת לכולנו מדינה שקטה, שפויה, שמעניקה זכויות לכולם ושתצליח בכול.

מי ייתן !!!!

נולדתי באחד במאי – שנה לפני קום המדינה – בגרמניה, במחנה של שארית הפלטה, יהודים שהתנהלו כקבוצת קטן: הכול היה משותף בו. יהודים אלה חיכו לקבל סרטיפיקטים (אשרות עלייה לארץ ישראל בתקופת המנדט הבריטי).

הוריי היו חברים פעילים במפלגת פועלי ציון בגרמניה, צועדים בתהלוכות רבות אנשים, וקיבלו אותי במתנה בחג הפועלים הבין-לאומי. כשהגיעו ארצה בשנת 1947 היו חברים בתנועה לאחדות העבודה פועלי ציון שהוקמה כאיחוד של אחדות העבודה עם פועלי ציון.

בכל שנה ביום הולדתי, כאמור באחד במאי, קישטו את וילון חדרנו הקטן שני דגלים: דגל מדינת ישראל מצד אחד ודגל אדום מצידו השני. אבי היה פועל קשה יום בבית חרושת למלט, וליבו היה לב של סוציאליסט. אני זוכרת שהוא לקח אותי לעצרות בחירות של המפלגה כשבסופן תמיד הופיעו אומנים ששרו שירים עבריים, ולא אשכח את התהלוכות הגדולות שנערכו בתאריך

זה ושהוריי לקחו אותי לצפות בהן, תהלוכות בחיפה בהשתתפות תזמורת נמל חיפה, כן, כן, לנמל חיפה הייתה תזמורת ענקית של כלי נשיפה, ואני הייתי גאה מאוד כי השכן שלנו ניגן בתזמורת.

מאה שנים להסתדרות העובדים

עם הקמת ההסתדרות החדשה באותה שנה נאלצה ההסתדרות להיפרד ממרבית הגופים שהחזיקה בהם, כמו קופת חולים כללית, סולל בונה, קונצרן כור, נסגר העיתון 'דבר' ועוד. על אף הירידה התלולה במספר העובדים המאוגדים בהסתדרות בעקבות הפרדת קופת חולים כללית נותרה ההסתדרות החדשה ארגון העובדים הגדול והמשמעותי במשך המייצג את מעמד העובדים השכירים בישראל מול ארגוני המעסיקים והממשלה. היא מופיעה כמייצגת אותם בדיוני חקיקה, הנוגעים לעולם העבודה בוועדות הכנסת וחותרת על הסכמים קיבוציים עם ארגוני המעסיקים.

כל חמש שנים נערכות בחירות כלליות למוסדות ההסתדרות וליו"ר הארגון. המוסד העליון של ההסתדרות החדשה הוא ועידת ההסתדרות המונה 2001 צירים שמתכנסת לאחר כל בחירות כלליות וממנה את חברי "בינה" (בית נבחר ההסתדרות), מוסד דמוי פרלמנט בן 171 חברים המוסמך להתוות את מדיניות ההסתדרות ואף לשנות את חוקתה. יו"ר הארגון נבחר בבחירות ישירות, והוא מוסמך למנות את חברי הנהגת ההסתדרות המונה 15-35 חברים. מ-27 במרץ 2019 ואילך יו"ר ההסתדרות הוא ארנון בר דוד.

ההסתדרות פתוחה להצטרפותו של כל שכיר ישראלי כפרט או כחלק ממקום עבודתו.

בתמורה לדמי חבר היא מעניקה לחברים סל שירותים הכולל:

- קרן שביתה המבטיחה את קיומם הכלכלי של העובדים בזמן שביתה.

- זכות לבחור ולהיבחר למוסדות ההסתדרות.

- סיוע משפטי מול מעסיקים.

- חברות לנשים בארגון נעמת.

ההסתדרות הכללית של העובדים העבריים בארץ ישראל נוסדה בשנת 1920 על ידי המפלגות הסוציאליסטיות כדי לאגד את העובדים היהודים בארץ ישראל.

העיקרון המרכזי שהנחה את מקימיה נוסח עם הקמתה: "ההסתדרות הכללית מאגדת את כל החיים על יגיעם מבלי לנצל עבודת זולתם לשם סידור כל העניינים היישוביים, הכלכליים והתרבותיים של המעמד העובד בארץ לבניין חברת העבודה העברית בארץ ישראל."

ההסתדרות פעלה להקמת חברת עובדים שווייטית המבוססת על קואופרציה השייכת לעובדים ולא לבעלי ההון אשר היוו את רובו של היישוב.

ההסתדרות על כל ענפיה כוננה כ"מוסדות של המדינה שבדרך". בשל תפקיד ייחודי זה צברה ההסתדרות כוח רב והפכה לגוף כלכלי שהחזיק בבעלותו חלק גדול מהמשק הישראלי כמו גם מוסדות חינוך ובריאות מרכזיים וכמובן גם ייצוג של מרבית העובדים במשק.

בן גוריון ראה בהסתדרות תשתית להקמת המדינה, אולם בחלוף הזמן ולאחר הקמת המדינה נמתחה ביקורת על הגוף הזה.

עם הזמן הלך ונוצר נתק בין העסקנים המפלגתיים והמנגנון הברוקרטי והפקידותי אשר הוביל את ההסתדרות ובין ציבור הפועלים שהרגישו כי דרכם להנהגת הארגון חסומה. עם המהפך הפוליטי בשנת 1977 ולאור הצעדים הכלכליים ליתר ליברליזציה במשק ב-1981 ותוכנית הייצוב הכלכלית של שנת 1985 נאלצה ההסתדרות להתמודד מול שרי אוצר עוינים מצד אחד ומול ציבור עובדים עוינים מצד שני.

בראשית שנת 1994 הציב לעצמו חיים רמון, אז שר הבריאות בממשלת רבין, מטרה לשנות את מבנה ההסתדרות.

האימפריה של משק מלכה – חדשנות עם תרומה לקהילה

יאשיהו וולשטיין ובתיה שרייבמן |

כאשר מדברים על חדשנות בחקלאות כדאי לבקר במשק מלכה במושב שדה יצחק בעמק חפר. מייד עם הכניסה למשק ניתן להבחין בסימני התחדשות כמו גם בחשיבה מחוץ לקופסה.

בפגישה עם איציק מלכה ורעייתו דינה במשרד המרווח למדנו כיצד נראה ועובד היום משק לדוגמה במציאות המאוד לא פשוטה של חקלאות בישראל.

איציק נולד במרוקו בשנת 1949 ועלה עם משפחתו לישראל בהיותו בן שבע. מייד עם עלייתם שוכנו במושב שדה יצחק בו הם גרים ופועלים עד היום. באותה עת התגוררו בשדה יצחק עשר משפחות שורדות שואה ממזרח אירופה, משפחות שלא ידעו מאומה על חקלאות ונטשו את המושב. משפחת מלכה הייתה היחידה שנותרה במקום.

איציק: "כשהגענו לארץ נישק אבא את האדמה, והדבר השאיר עלי רושם חזק מאוד. הוריי היו ציוניים ולא הסתירו את אהבתם לארץ. גם העיסוק בחקלאות לא הרתיע אותם למרות שלא ידעו דבר בתחום זה, כיוון שבמרוקו היה להם עסק גדול בתחום האופניים. הסוכנות היהודית סיפקה לנו בית, משק, רהיטים פשוטים ושתי עיזים, וכך התחלנו בפעילות החקלאית שלנו." בתום לימודיו היסודיים למד איציק את תורת החקלאות בבית-הספר "מקווה ישראל", שם אף הכיר את דינה, לימים רעייתו.

בתום לימודי החקלאות התגייס לצה"ל ושירת בחטיבת הצנחנים. כשהשתחרר נישא דינה ואיציק והקימו בית לצד משק קטן שהיה בבעלותו מגיל 16. מגיל צעיר פיתח רצון להתקדם תוך ניהול עניינים באחריות ובחריצות.

תחילה עסק בעיבוד דונמים בודדים, אך די מהר הקים חממה ראשונה לגידול ירקות. ההיקפים גדלו, ואיציק הקים חממה לפרחים. תוך זמן קצר החל בייצוא פרחים להולנד ולגרמניה ומאוחר יותר גם לאנגליה, לרוסיה ולארצות-הברית.

איציק צבר ניסיון ואמינות וגבר על מתחרים הודות לאיכות המוצר והארכת חיי המדף. חקלאים רבים בארץ מגיעים

אליו ללמוד את סודות הצלחותיו הכוללות גם שיפורים במערך ההשקיה והדישון. בזכות היקף פעילותו הרחב והמושקע מכהן האיש כחבר הנהלת מועצת הפרחים הארצית.

איציק: "שלושת בניי, חתני וכלתי הצטרפו לניהול המשק המתפתח, ולכל אחד מהם הוענקו תחומי סמכות ואחריות. מספר העובדים במשק הוא כמאה. היקף הפעילות גדל, וכיום אנחנו מטפלים ב-400 דונם של ירקות ופרחים. אנחנו נעזרים ביועץ ארגוני, וביחד בנינו מודל מצליח שהיקף המכירות שלו הוא כ-30 מיליון ₪ לשנה."

כמו רבים במדינה נקלע גם משק מלכה לקשיים כספיים במהלך שנת הקורונה. עקב סגירת השמיים נתקעו משלוחי פרחים רבים בארץ. עם זאת מצא משק מלכה דרכים להתגבר על הקשיים תוך עקיפת רשתות השייווק. הם הפעילו במשק חנות למכירת פירות, ירקות ופרחים מהיצרן לצרכן ומוצרי מזון אחרים. פעילות זו הצילה אותם מקריסה ואף הביאה לתנופה מסוימת המאפשרת להם לתרום ביד רחבה תוצרת חקלאית לבתי תמחוי, לבתי אבות ולנזקקים.

אחת מרבים המשתמשת בתרומתו הנדיבה של משק מלכה לחברה היא אילנה נוי מחדרה. היא מקבלת ומעבירה באופן קבוע ירקות ופירות לנזקקים ולמוסדות בחדרה.

שלושה עקרונות מנחים את משפחת מלכה בניהול המשק: האחד הוא לחפש כל הזמן את הגידולים הבאים, השני – לייעל את עבודת המשק מבחינת כוח אדם ותשומות, והשלישי – לעבוד בסטנדרטים הגבוהים ביותר.

לקראת סיום פגישתנו סיפר לנו איציק שלמרות הזמן הרב שהוא משקיע בעיסוקיו נותר לו פנאי למשפחתו היקרה, לרעייתו דינה שמהווה עבורו עמוד תווך וגורם מעודד, ל-5 בנותיו ובניו ולנכדיו. דינה החמיאה לאיציק ואמרה שכל המפעל האדיר הזה הצליח בזכות הראש

בחנות הפרחים

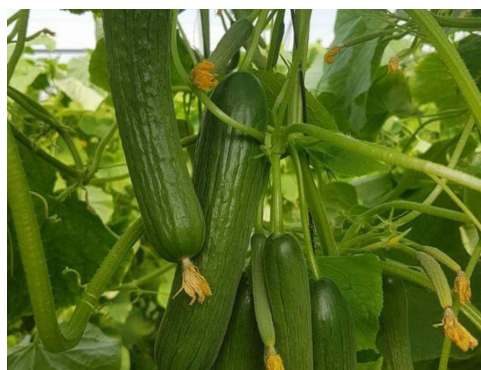
בחנות הירקות

דינה ואיציק מלכה

עגבניות שרי

מלפפונים

פרחי חממה

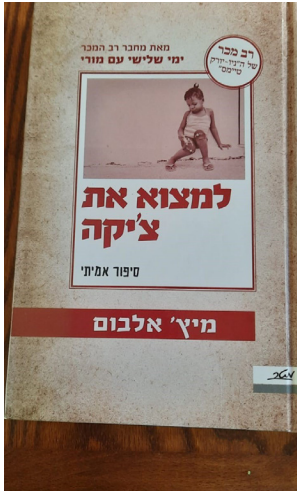

“צומחת מעולמות שבורים” סרטם של משפחת עמיאל

| נגה יב |

למצוא את צ'יקה – מיץ אלבום (סיפור אמיתי)

| עדי שיטה |

הפעם משך את עיניי בספרייה הספר הזה: כריכה קשה, העימוד והדפוס מזמינים, נדפס בישראל ב-2020, כך שהוא חדש יחסית, ובעיקר – סיפור אמיתי ויש גם תמונות להמחשה.

כשהתחלתי לקרוא מייד התחברתי. הדמות הראשית היא ילדה קטנה שחוותה את רעידת האדמה הקשה שפקדה את האיטי ב-2010 ושרדה. שתי הדמויות שעוטפות אותה הן מחבר הספר (סופר ותסריטאי וגם שדר ספורט)

ואשתו. שניהם חשוכי ילדים מבחירה כבר מראשית נישואיהם, ובהגיעם לגיל בו איחרו את המועד – נקרתה להם ילדה.

הספר כולו מקרין רגשות של אהבה ללא גבולות ונתינה אין סופית. כבר בעמודים הראשונים מתוודע הקורא לכך שהילדה מתה, אבל בכל חייה הקצרים היא מתגלה כילדה מלאת חיים והומור מיוחד. היא נאהבת על ידי כל רואיה ומכריה. לפעמים, תוך כדי קריאה הרהרתי ביני לביני – זאת לא הילדה הביולוגית של הזוג הזה, והיא למעשה ילדתם היחידה. מעולם לא חוו הורות. האם היו משקיעים בה את כל הוויתם? קרוב לוודאי שכן. אכן הם באמת אנשים מיוחדים. הילדה צ'יקה שינתה את חייהם ואת אופי הזוגיות שלהם. ספר שיש בו כאב, הוא מעורר הזדהות ורגש, וכמובן – קריא.

לאה לוי

הפקה מרגשת יצר חוג הטלוויזיה הקהילתית בתמיכתם הנפלאה של העמותה למען הקשיש וצוות מרכז יום ויינברג. פנינה ועמיאל – זוג פעילים בטלוויזיה ראינו את ידידת המשפחה לאה לוי שסיפרה את סיפורה "צומחת מעולמות שבורים".

לאה באמת צמחה.

אולי היא בין הבודדים שצמחה מעולם שפחות ידוע לציבור. **סיפורה של לאה התחיל לפני ארבעים שנה:**

לאה התאהבה בנסיך חלומותיה: מפנק, צמוד אליה שעות רבות, מחמיא, כל מה שבת 17 חולמת.

לאה מספרת כמה נמשכה לבחור ובסופו של דבר עזבה את ביתה כדי לגור איתו.

אט אט הקנאה חילחלה לחייהם, ובעצם הגבילה אותה כאישה בלבוש באיפור ובכל אביזר אחר.

בתחילה היא פירשה את הקנאה כאהבה עזה וכמחמאה. עם הזמן כשהקנאה לוותה בפירושים של בגידה ובאלימות, החלה להבין את העולם שבו היא חיה.

זה התרחיש של הנשים המוכות.

ברגע שהגבר המכה משיג אותן הוא מפסיק להיות הנסיך, והאלימות פורצת החוצה – אלימות מילולית ואלימות פיזית. לאה מספרת שבתום התפרצות כזו כשהיא חבולה כולה הגיעו ההבטחות שיותר זה לא יקרה, והרבה הצהרות אהבה מה ששכנע אותה להישאר.

בינתיים נולד גם תינוק, ולאחרי כחצי שנה בגיהנום מתמשך וחלקה את צרותיה רק עם אימה.

כאן נכנס לתמונה עמיאל ידיד המשפחה, שבשיתוף פעולה של לאה העביר אותה ואת התינוק למקום מסתור.

הריאיון כולו הוקרן בחדר האוכל של מרכז יום ויינברג. 80 אנשים ישבו מרותקים מול המסך כשלאה חשפה טפח אחר טפח, פה ושם דמעה נושרת. איזה סבל!

לאה מטופחת, מאופרת, אישה מרשימה, פעילה בתחומים רבים, עליזה ומלאת אנרגיה. אין עדות חיצונית לסבל שעברה לפני ארבעים שנה.

ולאה מסכמת במסר: "אם אתם יודעים על קרובים, שכנים, חברים, שיש לכם חשד לאלימות, אל תישארו בצד. תתערבו!" והיא מדגישה שוב ושוב.

הסרט הסתיים בתודות חמות למפיקים פנינה עמיאל וכמובן ללאה, ולמארחות, סיגל מנכ"לית העמותה רונית השפית שערכה את הכיבוד המרשים.

הלכנו הביתה מלאי מחשבות ותובנות אחרי שעות של חוויה קשה.

כה לחי לחוג הטלוויזיה בהובלת ישי בונה ולכל היוזמים!

קוראים עם הנכדים

חרוצון הנקי וחצרון המלוכלך / ענת אומנסקי

| שולמית צמח-טנדלר |

חרוצון וחצרון הם שני גמדים: האחד שובב, קצת עצל, ביתו מבולגן, והוא מלוכלך לעומת האחר שמקפיד מאוד לסדר ולנקות, והוא תמיד נקי.

מה צריך להיות: נקי או מלוכלך? מה רצוי או מה עדיף? השניים נפגשים במקרה, מתפלאים זה למראהו של זה ומבינים שלא בריא להגזים בשום כיוון: לא בלכלוך ולא בניקיון.

בספר 18 עמודים. כולם מושכים את העין. תמונות יפהפיות. הטקסט בחרוזים.

מומלץ לבני 4-6.

תשבץ מאי 2021

| זהבה עמל |

		9	8		7	6	5	4	3	2	1	
13				12						11		10
	18				17				16		15	14
		23			22	21			20			19
			28		27	26			25			24
		32						31	30			29
	36		35					34		33		
		40		39					38			37
			44		43		42					41
	49			48		47	46					45
		53				52		51		50		
												54

מאוזן
 1. חג המדורות (5,2) 8. פז 11. צמח נוי נפוץ (4,5) 14. מילת שלילה 16. מילת קריאה 17. השבה 18. צנוע, דל 19. נחל אכזב 21. נחשול 22. נהי חסר 23. אטם 24. מתפרץ, חודר 26. אמא שלי 28. אבא שלו 29. מקווה מים 30. חג הקציר 32. עובד בבית מרחץ 34. אגמים 36. אות אנגלית 37. קרן, פינה 39. יצר הרע (2,3) 41. מתנגד, שולל 44. לבנה, גוש אבן 45. נחשול 46. ממליץ, בוחר 49. סימן, ציון 50. לא עקום 52. בא אחרי הרעם 54. שם נוסף לשבועות (6,3,2)

מאונך
 2. יהיר 3. עליה מעלים הצגות 4. נעים, עדין 5. האות השישית 6. חלק מהארוחה 7. ערכיות, רגישות 8. שיר, רון 9. גבעה רמה 10. דרגת קצינים בצה"ל 12. הנחה, השערה 13. מושבה על הכרמל (5,5) 15. צבע הכלנית 18. בה קוראים בשבועות (3,5) 20. אוניברסיטה באמריקה 22. אומה, עם 23. הסתובב 25. שמח, עליז 27. כסף, מטבעות 31. בית קטן 33. צמד, שניים 35. כסף, אסימון 37. לא יקר 3. רשות הזיכרון לשואה ולגבורה (3,2) 40. נזכר לעיל ר"ת 41. דרום ארצנו 42. מקווה מים 43. חיטטו, חיפשו 47. כלי עבודה 48. לא זול 50. גיל בר המצווה 51. ראשי תיבות 53. נוי, יופי

הצצה להלצה

| יאשיהו וולשטיין |

משחקי מילים

- תא שירותים בלי נייר הוא חסר טואלט.
- נחשים הם דבר מסוכן. אתה יכול לסמוך עליי או לגלות זאת בדרך הכשה.
- אני תמיד הולך לדוג עם רשת, כי אין לי זמן לחכות.
- מרחתי שמן על הג'וק, כי הוא חרק.

טיסה

במסגרת כינון יחסים בין ישראל לסודאן, יורשו ישראלים לטוס מעל דרום תל אביב.

מענייני דיומא

איך העולם השתנה! היום כלבים מוציאים את הבעלים שלהם לסיבוב בחוץ כשהבעלים עטויי מחסום על פיהם.

ליום ירושלים הקרב ובא

- איך יודעים שדוד המלך שיחק כדורגל בתפקיד שוער בקבוצה של ירושלים? תשובה: כי כתוב "ועמוד דוד בשערי ירושלים".
- יהודי נוסע בירושלים, מחפש מקום חניה אך ללא כל הצלחה. בייאושו מרים ראשו לשמים ומתחנן: "אם אתה מסדר לי מקום חניה, אני מבטיח שאתחיל לאכול רק כשר, שאשמור שבת ושאכבד את כל החגים".
- אך סיים את תפילתו, ראה מול עיניו מקום חניה פנוי. הרים שוב ראשו לשמים ואמר: "לא חשוב, הסתדרתי כבר בעצמי."

מהמטבח של סבתא

| שירה מוראל |

פשטידת גבינות לחג השבועות

חומרים

בצק עלים מוכן או לחילופין בצק "שק"ם" (1 גביע שמנת/יוגורט, 200 גרם חמאה/מרגרינה, 300 גרם קמח תופח)

למליה

2 גביעי גבינת קוטג'
 חצי כוס גבינה צהובה מגוררת
 חצי כוס גבינה בולגרית מפוררת
 2 ביצים
 2 כפות שמן זית
 קורט מלח
 פלפל שחור/לבן

לקישוט

ביצה טרופה בכפית מים שומשום (לא חובה)

אופן ההכנה

מערבבים את חומרי המליה. מרדדים את הבצק ומחלקים לשניים (לפי גודל התבנית). בתבנית משומנת או מרופדת בנייר אפייה מניחים חלק אחד של הבצק. יוצקים עליו את תערובת המליה. מניחים עליו רצועות מהחלק השני של הבצק בשתי וערב. מורחים בביצה טרופה וזורים שומשום. אופים 30-40 דקות עד הזהבה.

"ארטפרנד" – שיטה חדשנית ליצירת קרבה אנושית בעזרת האומנות

ריאיון עם עו"ס בר שטרן

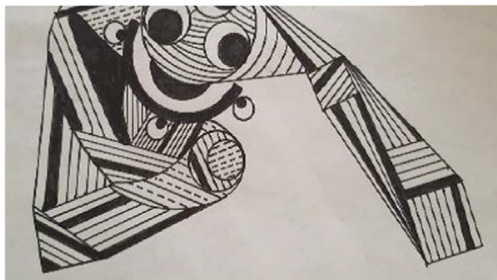
אילנה זהבי |

גדעון יקירי,

הציור שלך מזכיר לי איזה מקדש, או בית תפילה צבעוני. אני מתפללת שבמדינה שלנו נלמד לקבל את האחרים מאתנו, את הצבעוניות שקיימת החברה. מאחלת שהיכל הקודש יהיה מקום של חיבור ואהבה בין אנשים. תודה שהבאת אלי עולם חדש ומחשבות מעניינות.

שלך בר.

גדעון יקירי,

איך שמחתי לקבל את הציור שלך. מיד הרגשתי קלילות ושמחה, כאילו עיניים מחייכות פוגשות אותי ומזכירות לי מהו המור. סקרנית מאוד אלו ציורים יפיפים תשלוף מכובע הקסמים שלך. מחכה לציור נוסף ביום ראשון.

שלך בר.

נושא תחושת הבודדות אצל הקשישים העסיק אותנו תמיד, אך הצורך במציאת דרכים וגישות חדשות לטיפול בבעיה התחזק בעיקר בתקופת הקורונה. באחת הכתבות שקראתי, הוזכרה שיטת ה"ארטפרנד" (חבר לאומנות), אך לא ניתן הסבר מספק כיצד להשתמש בה. התברר שבר שטרן, העובדת הסוציאלית ביחידה לטיפול בית של העמותה למען הקשיש, מיישמת בעבודתה את השיטה. החלטתי להיפגש עם בר לשמוע ולהבין.

בר שמחה להסביר ולשתף אותנו בעקרונות השיטה ובחוויה האישית שלה כעו"ס וכמטפלת בשיטה: "ארטפרנד הינו מיזם התכתבות בין שני אנשים – אחד מצייר, והשני מגיב בכתיבה על הציור. מטרתו המרכזית היא יצירת קשר והפגת בדידות."

השיטה פותחה ע"י מר עדי יקותיאלי, מייסד העמותה לאומנות בקהילה, והמיזם זכה בפרס זוסמן-ג'וינט הניתן על חדשנות ומצוינות בפיתוח שירותים להפגת הבודדות בגיל השלישי."

כיצד את מיישמת את השיטה בעבודתך היום-יומית?

"בתקופת הקורונה, באחד מביקורי הבית, זיהיתי מטופל הסובל מבדידות קשה במיוחד ושרוי בדכדוך. מאחר שהכרתי אותו כצייר ופסל שביתו מלא ביצירותיו, הצעתי לו לצייר ציור כל יום ולשלוח אותו אליי. אני בתגובה כתבתי לו מה הרגשתי כאשר ראיתי את הציור, ואילו זיכרונות הציור העלה בי. לתהליך היו שלושה מימדים: המטופל מצייר, העובד הזר המטפל מעביר לי את הציור באמצעות הסמרטפון, ואני המשמשת כ"ארטפרנד" מגיבה. (דוגמאות בציורים למעלה).

תוך זמן קצר, היצירתיות המתחדשת של המטופל ותגובותיי הביאו לשינוי במצב רוחו והפיחו בו חיוניות ומשמעות. גם בני משפחתו דיווחו על השינוי המשמעותי שהם מרגישים במצבו. בעבורי, התכתבות זו נותנת משמעות וערך מוסף לקשר בינינו ויצרה אצלי חיבור רגשי עמוק עם המטופל באמצעות כלי חדשני ויצירתי."

רח' האומן 17-אזוה"ת הדרומי, חדרה
טל'. 04-6335441, פקס 04-6322478

קהילה תומכת חדרה

תכנית המיועדת לבני הגיל השלישי, המעוניינים להמשיך להתגורר בביתם, ומטרתה שמירה על איכות חיים עם ביטחון אישי ושקט נפשי, חיסכון בעלות אחזקת הבית ותשלומים על תיקונים. התכנית פותחה ע"י אשל-ג'ונט ופועלת בשיתוף פעולה ובפיקוח עיריית חדרה, העמותה למען הקשיש ומשרד הרווחה והשירותים החברתיים.

סל השירותים של הקהילה התומכת כולל:

- * אבות/אם קהילה - שומרים על קשר אישי, מבצעים עבודות תיקונים קלים בבית, ללא תשלום, מתוונים ומפנים לבעלי מקצוע אמינים במידת הצורך. מסייעים בפתרון בעיות.
- * פעילות חברתית מגוונת הכוללת: מסיבות ואירועים בחגים, הרצאות, טיולים, נופשונים.
- * מוקד מצוקה הפועל 24 שעות ביממה, 365 ימים בשנה.
- * ביקור רופא בביתך 24 שעות ביממה בעלות סמלית של 25 ש"ח לביקור.
- * אמבולנס לפינוי לחדר מיון, או לסיוע בהרמה במקרי נפילה, בהשתתפות סמלית של 27 ש"ח
- * ייעוץ רפואי טלפוני (כולל הפנייה לביה"ח).

מהיום ניצולי שואה זכאים להצטרף לקהילה במחיר סמלי מקסימלי של 25₪ לחודש, ללא תלות ברמת ההכנסות.

לפרטים והרשמה:

ירח באומגרטן 050-8290654 ראיסה צ'רניקוב 050-8290656
ולדימיר בליטמן 050-8290657 מיכאל מזרחי 050-8290658